

var noget i Vejen. Jeg skal, som sagt, henstille dette Spørgsmaal til den højtærede Ministers Overvejelse, og jeg vil føje til, at hvis den højtærede Minister kommer til det Resultat, at han vil forelægge et Forslag om en Forandring i Sparekasseloven, ser jeg for mit Vedkommende ikke paa, om Statskassen eller Sparekassen skal betale det. Jeg anser dette for et ganske underordnet Spørgsmaal, som man meget let vil komme til Rette om.

Det andet Punkt, jeg ønsker at omtale, er Forslaget om Statsdrift mellem Esbjerg og Parteston. Jeg maa sige, at den Gang, jeg hørte det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Meergaard) begynde sit Foredrag i Dag, lod det for mig, som om Konklusionen maatte blive: Ja, ja er det bedst, at vi udsætte denne Sag et Aars-tid for at skaffe os bedre Rede og Klarhed over disse Affærer, end vi nu have. Det var jo dog det, der laa til Grund, og det, der laa paa Bunden af den første Del af det ærede Medlems Foredrag, at man ikke havde tilbørlige Oplysninger. Man havde ikke faaet de Oplysninger, man ønskede, man handlede egentlig i Blinde ved nu at ville gaa til Statsdrift. Jeg for mit Vedkommende kan naturligvis ogsaa beklage, at man ikke allerede nu har alle de Oplysninger, man kunde ønske at skaffe sig, men det forekommer mig, at det er en Beklagelse, som ikke blot rammer den højtærede Indenrigsminister, men i fuldt saa stort Maal netop det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds. Thi jeg kan stadig ikke komme fra, at hvis det ærede Medlem og nogle af hans Meningsfæller havde undladt at stille deres Forespørgsel i Efteraaret, havde vi faaet Spørgsmaalet op til Behandling allerede ved Finanslovens 1ste Behandling, en hel Maaned tidligere, og der vilde altsaa have været en hel Maaned mere til at skaffe de Oplysninger, som ere nødvendige. De Oplysninger, der nu have foreligget i Slutningen af Februar, kunde altsaa rimeligvis have foreligget i Slutningen af Januar. Der vilde da have været Tid til at indhente yderligere Oplysninger. Det er noget, man paa Forhaand maatte være paa det rene med, at Indhentelsen af Oplysninger om en sliq Sag vilde tage Tid. Her er Tale om at gøre Planer og Overslag til Dampskibe af en helt ny Type og om at gøre Planer og Overslag over, hvad Driften af saadanne Dampskibe vil koste, og man kan jo sige sig selv, at saadanne Dampskibe ere ikke af den Slags Ting, man kan gaa hen i den første den bedste Sjenbod og høre om Prisen paa. Der skal

ikke saa lidt mere til. Det er noget, jeg mener, det ærede Medlem fra Randers Amts 4de Valgkreds kunde have sagt sig selv allerede den Gang, han i Efteraaret anmeldte sin Forespørgsel, og derved faktisk forhindrede, at den Sag blev endelig drøftet ved Finanslovens 1ste Behandling, og faktisk bevirkede, at Sagen blev trukket ud en Maaned længere, end den ellers vilde være bleven. Jeg kan ikke se, at der har været nogen paatrængende Grund for det ærede Medlem og hans Meningsfæller til at stille denne Forespørgsel. De vidste jo af Reformpartiets Program, at denne Sag vilde komme for her i Tinget, om ikke just i Form af Statsdrift, de vidste jo, at man havde ogsaa fra den Side sin Opmærksomhed henvendt paa en Forbedring af vore Eksporthold til Ulandet. Som sagt, jeg sad og tænkte mig, at den naturlige Konklusion af det ærede Medlems Indledning maatte og burde blive et Forslag om, at vi nu skulde sove paa det, at vi nu skulde se Tiden an til næste Efteraar. Det er i alt Fald mit Standpunkt i denne Sag, og jeg kan i den Henseende fuldt ud slutte mig til, hvad der er kommet frem, navnlig fra den højtærede Indenrigsminister. Jeg tror, at saaledes som det staar, vilde vi her handle i høj Grad usforsvarligt, om vi nu paa dette Tidspunkt, hvad enten vi ere Benner af Statsdrift eller ikke, vilde kaste os ind i en Statsdrift, der vil kræve mange Penge, mange Penge til Anlæg og mange Penge til den aarlige Drift, og som vi, naar vi først have kastet os ind deri, ikke paa nogen Maade ville kunne vente at komme bort fra igen. Forholdet er jo nu det, at, taltet være den Kontrakt, som den højtærede Indenrigsminister har affuttet, er der for det kommende Finansaar sikret en saa god Drift af denne Route, som der overhovedet kan faas. Selv om Statsdrift i dette Øjeblik blev vedtagen, vilde der jo dog ikke i det kommende Finansaar kunne komme noget som helst bedre frem end det, der i Følge den Kontrakt, som den ærede Minister omtalte, vil komme frem. Staten vil ikke kunne faa hverken 1 eller 3 Skibe bygget, som kunne blive færdige til at sejle i den varme Sommertid, og det er i den varme Sommertid, at Spørgsmaalet netop har sin store Betydning, om Vinteren har det jo slet ikke saa overordentlig meget at sige. Hvis Staten tog fat paa nu at lade Skibe bygge, kunne vi sige os selv, at disse Skibe i det allertidligste ville blive færdige en Gang ud paa Efteraaret, naar Sommertiden var forbi. Hvis vi nu vente og give Tid, vil Forholdet upaatvilelig blive det, at vi ved Hjælp af